

■ ФОТОФАКТ

Це моє місто...

«На лівому боці ставка – біленька, весела, з портиком і колонами – стояла двоповерхова простора будівля гімназії. І похмурий «замок», і світла колонада гімназії ніби в дзеркалі відображалися у воді...» Таким уперше побачив майбутній письменник Володимир Короленко місце свого навчання в Рівному. Хоча будівлі вже понад 170 років, та вона збереглася до наших днів, а ось озерце з часом відступило. Нині в колишньому храмі науки розмістився Рівненський краєзнавчий музей, який став скарбницею історичних надбань жителів нашого древнього краю.

...а це в ньому я!

Відвідувачі музею добре знають одну з хранительок історії Рівного, завідувачку відділу виставок Галину Данильчук. Як щира українка, патріотка рідного міста, корінна рівнянка, вона дбає про те, щоб теперішнє й майбутнє покоління знало про минуле свого краю, дбало про збереження духовних і матеріальних надбань своїх предків. Пошуково-наукову роботу пані Галина сконцентрувала на дослідженні Рівного та його мешканців, яка втілилася у виставки «Архітектура старого міста. Фоторозвідки Галини Данильчук», серію «Коріння роду» – «Куліші», «Життєпис травознавців і народних цілителів Носалів» (ця експозиція побувала в дев'яти містах України). З ініціативи Галини Федорівни сім років поспіль пошановують рівненських митців на «Золотому сузір'ї». А ще ентузіастка збереження архітектури старого міста стала співавтором (з Олександром

Харватом) книги «Рівне. На межі тисячоліть». Нині переймається станом давніх цвинтарів, які вже зникли чи занедбані настільки, що перетворилися на пустирі. «Якщо ми зумі-

ємо зберегти історію нашого міста, знатимемо про долю його мешканців, то в нас буде прекрасне майбутнє», – переконана Галина Данильчук.

Галина ДУБОВА